

Fortgang for nødnettet

Redningsetatene måtte ty til faks, e-post og mobiltelefoner ved redningsaksjonen under og etter skyteepisoden på Utøya. Fordi Nordre Buskerud politidistrikt ikke er ett av distriktene der det nye digitale nødnettet er utbygd, og tatt i bruk, kunne ikke mannskapene fra de ulike distriktene kommunisere med hverandre.

Situasjonen var dermed langt fra optimal for etatene som rykket ut i en kaotisk situasjon. Slik vil det dessverre være i en utbyggingsfase, der ulike distrikter nødvendigvis må operere med ulike systemer.

Da er det viktig at utbyggingsfasen blir så kort som mulig. Men utbyggingen av nødnettet har tatt mye lengre tid enn

forutsatt. Opprinnelig var planen at hele nødnettet skulle stå ferdig i 2011. Men så langt er det bare 1. byggetrinn, som omfatter 54 kommuner, som er unnagjort – tre år på overtid.

Det er selve byggesaksprosessen som har tatt tid. I Lørenskog tok det for eksempel to år å få byggegodkjent én mast i et vernet skogsområde. Og i motsetning til utbygging av mobiltelefonnettet, der dekningen øker gradvis, må hele distriktet være ferdig utbygd før distriktet kan ta i bruk det nye systemet.

I byggetrinn 2, der resten av landet skal kobles til nødnettet, må det bygges over 1700 nye basestasjoner. Nå er det viktig at byggesaksprosessen gjennomføres effektivt og uten store forsinkelser.

Oppsummert

Faks og e-post

1 Fordi Nordre Buskerud ikke er koblet til det nye nødnettet, måtte redningsetatene på Utøya kommunisere på e-post og faks.

Fase

2 I en utbyggingsfase vil nødvendigvis ulike distrikter operere med ulike kommunikasjonssystemer.

Fortgang

3 Dermed må utbyggingsfasen bli så kort som mulig. Så langt er utbyggingen forsinket med tre år på grunn av tre byggesaksprosesser.

I en rekke artikler i forrige uke satte Nationen søkelyset på utbyggingen av nødnettet. Blant annet kom det fram at det er tverrpolitisk enighet om at lokale ønsker ikke skal få anledning til å trenere den videre utbyggingen.

Det er bra at det settes trykk på utbyggingen, men det må likevel ikke føre til at lokaldemokratiet settes helt på sidelinjen. En vellykket utbygging er avhengig av å dra veksler av lokal kunnskap og erfaring. Dersom mastene utelukkende skal plottes inn fra Oslo, vil det nye nødnettet bli både dyrere og mindre effektivt.

Samtidig må sendrektige byggesaksprosesser unngås. Sikkerhetsrelatert utbygging må gis en forrang i systemet.

SAGT

av andre

Dømt til å tape: Carl I. Hagen.

FOTO: SCANPIX

Vil tape

* «Carl I. Hagen har markert seg som en steil og viktig utfordrer til Fabian Stang i kampen om ordførervervet. Den kampen er han nå dømt til å tape. Stang har blitt hele byens ordfører. Det vil være fullstendig absurd om Høyre skulle forhandle bort dette vervet nå. Frps ultimatum om at de ikke vil støtte byrådet dersom ikke Hagen blir ordfører er blitt en klar tapesak, både overfor velgerne og i det politiske spillet som skal i gang i bystyret etter valget. Det Frp for kort tid siden så som sin største forse i Oslo, er blitt et kinkig problem.»

Dagsavisens kommentator Hege Ulstein levner ikke Carl I. Hagen mange muligheter til å bli Oslo-ordfører.

Multikulturell

* «Anders Behring Breivik kan se seg i speilet og se resultatet av multietnisitet og multikulturalisme gjennom generasjoner. Hans ariske forfedre og formødre innvandret fra Iran (Iran betyr ariernes land) og India, og tok med seg sitt indoeuropeiske språk og kultur. Hans blonde hår, hvis det er ekte, kommer fra Baltikum. Hans kristne tro innvandret som kjent fra Midtøsten, og tok over for den noe mer norske troen på Odin og hans medguder. Matvanene hans kommer fra hele verden, på samme måte som litteraturen han leser, og musikken han liker.»

Daglig leder av Kulturfolk, Bjørn Christian Nørbech, og Ivar Vehler, sosiolog og forfatter, i Dagbladet.

Nationen arbeider etter Vær varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig avisomtale bes ta kontakt med redaksjonen. Pressens Faglige Utvalg (PFU) er et klageorgan som behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål. PFU holder til i Oslo, tlf: 22 40 50 40. E-post: pfu@presse.no

Bill.mrk. Kunnskap

DAGENS GJEST

«**Hvorfor først nå?**» innledet den tyske forfatteren Günter Grass. Det var våren 2002 og boken Im Krebsgang hadde nettopp nådd de tyske bokhandlernes hyller. I løpet av få uker var opplaget kommet opp i 400 000 eksemplarer. Samme år utkom boken på norsk.

Hitlers prestisjeanlegg Seebad Prora er nå gjenåpnet som ungdomsherberge. Ikke hele herligheten selvfølgelig, men 96 værelser med 400 senger er det blitt. Og suksessen har ifølge Aftenposten ikke latt vente på seg. Alle rommene er opptatt til langt ut i 2012. Som et av få anlegg er det enorme badehotellet et viktig minnesmerke over Det tredje rikes sosialpolitikk. Det ble påbegynt i 1935, men aldri fullført. Ifølge Der Spiegel skal høyreekstreme bloggere være henrykt over åpningen.

Galskap, tenker du. Hvem kunne slappe av på et hotell som var dimensjonert for 20 000 gjester? Som hvert år skulle håndtere opp mot to millioner mennesker? Som besto av 550 meter lange blokker i seks etasjer med 10.000 værelser?

Som strakte seg nesten fem kilometer oppover langs kysten? Som var møblert etter samme, triste skjema: to separate senger, et lite bord, en vaskeservant, et klesskap og en stol, samt en høytaler på veggen der Førerenes taler og allehånde arrangementer enkelt kunne kringkastes. Hvem skulle orke de endeløse korridorene i malt betong? Fellesbad og toaletter i trappeløpene? Enorme restauranter og tvungent fellesskap? To riksmark per dag skulle det koste. Rørende rimelig, tenker du, når du får vite at alt var inkludert i de ti dagene du hadde fått anvist.

Ved siden av Rügens eventyrlige sandstrender, sol og sjøbad var Seebad Prora prosjektert med fasiliteter som kino, butikker, kafeer, svømmehaller, leseværelser, en egen jernbanestasjon og kaianlegg der KdF-skipet «Wilhelm Gustloff» enkelt skulle kunne legge til. KdF, den statskontrollerte fritidsorganisasjonen Kraft durch Freude, sto bak prosjektet som var kostnadsberegnet til 8 milliarder kroner etter dagens verdi.

Visst er det besnærende med visjoner som faller i grus, og historier der siste punktum er

Sjur Harby

Sjur Harby er arkeolog og skribent

PUNKTUM

«Det er besnærende med visjoner som faller i grus, og historier der siste punktum er satt.»

satt. Men det er nettopp det som er Günter Grass sitt anliggende med boken Im Krebsgang. Fortellingene tar aldri slutt. Seebad Prora lever i beste velgående og er beskyttet av antikvariske myndigheter. Mytologien rundt historiens største skipsforlis fortsetter også. «Wilhelm Gustloff», cruiseskipet som en gang hadde fraktet tyske arbeidere og funksjonærer til norske fjorder, ble senket i Østersjøen av en sovjetisk ubåt i krigens siste dager. Mer enn 9000 mennesker omkom, mest kvinner og barn. Historiske fakta går inn i nye sammenhenger og lever sitt eget liv uavhengig av hva som en gang var sant eller ikke.

Først og fremst handler kulturminnevern om samtid, om politikk, prioriteringer og om hvilke historier som skal leve videre. Hva vi verner og hva vi fjerner er resultatet av bevisste valg og agendaer. Det er derfor vi her hjemme må ha en riksantikvar med autoritet og legitimitet. Det er derfor vi etterlyser kunnskap.

(Vi gjør oppmerksom på at innlegget er skrevet og levert Nationen før 22. juli og terroraksjonene. red)